

אמר לו, אלעזר, יפה אמרת. אבל סוד הקרבנות סתרים רבים שם, ולא נמסרו לגלות חוץ מצדיקי אמת, שסוד של אדונם לא נכסה מהם. סתרי הקרבנות זהו סוד לאותם פלים (חיות) הקדושים. ארבע דמיות חקוקות בכפסא, וזהו כפסא ופרנס של המלך הקדוש: פני שור, פני נשר, פני אריה, פני אדם. פני אדם שכולל לכלם. וכל הפנים מסתפלים אלו באלו, ונכללים אלו באלו, ומתפשטים לכמה צדדים ורכבות למעלה ולמטה, שאין להם שעור ומנן וחשבון.

כפני השור מתפשטת לבהמות רוח ממנו לארבעה מינים, ונכללים באחד. ואלו הם: פרים, וכבשים, ועתודים, ועזים. והם עומדים לקרבן. ומשום שמהם היו, אלו חילות קדושים שמתפשטים מאותו פני שור, מתקרבים ליסוד שלהם, ונהנים מאותו יסוד ומלבוש שלהם. ואם לא שהיו להם יסודות של עולם הזה, לא היו נקרבים שם.

בדגמת שיש נחת לשכינה הקדושה מרוחות הצדיקים, ומתקרבת לקבל רוח של אותו צדיק ונהנית ממנו, משום שממנה היתה אותה רוח - כך אלו נהנים מצד היסוד שלהם, ונהנים מאותו הלבוש שמתקרבים אליו, (שהרי) רוח המלבוש (כך אלו נהנים מאותו הלבוש שמקרבים שמצד היסוד שלהם, שהרי חלב ודם מלבוש) של רוח שלהם היתה, ומשום זה נהנים מהם.

פני נשר מתפשט לעופות רוח ממנו. ונשר בשני צדדים הוא. וסוד זה (בראשית א) ועוף יעופף, שתי רוחות. ומשום זה מתפשט ויורד (ונשר בשני צדדים הוא, ימין ושמאל.

אמר ליה, אלעזר, יאות אמרת. אבל רזא דקרבנין סתרין סגיאין תמן, ולא אתמסרו לגלאה, בר לזפאי קשוט, דרזא דמאריהון לא אתפסי מנייהו. סתרא דקרבנין, דא איהו סתרא, לאינון מאנין (ס"א חיון) קדישין. ד' דיוקנין חקוקין בכפסא, ודא איהו כורסיא ופרנסא דמלכא קדישא. פני שור. פני נשר. פני אריה. פני אדם. פני אדם דכליל לכלהו. וכל אנפין מסתפלין אלין לאלין, ואתפלילין אלין באלין, ומנייהו מתפשטין לכמה סטרין ורבוון, עילא ותתא, דלית לון שיעורא ומניינא וחשבון.

פני שור, אתפשט לבעירי רוחא מניה, לארבעה זיינין, ואתפלילין בחד, ואלין אינון: פרים, וכבשים, ועתודים, ועזים. ואלין קיימין לקרבנא. ובגין דמנהון הו, אינון חיילין קדישין דמתפשטי מההוא פני שור, מתקרבין ליסודא דלהון, ואתהנון מההוא יסודא ולבושא דלהון. ואי לא דהו להו יסודא דהאי עלמא, לא מתקרבין תמן.

בגוונא דהוי נייחא לשכינתא קדישא, מרוחיהון דצדיקייא, ואתקריבת לקבלא רוחא דההוא זפאה, ואתהנאת מניה, בגין דמנה הוה ההוא רוח. כך אלין אתהנון מסטרא דיסודא דלהון, ואתהנון מההוא לבושא דמתקרבי ליה, (ס"א דהא) רוח מלבושא (ס"א כה אלין מתהנון מההוא לבושא דמתקרבו מסטרא דיסודא דלהון, דהא חלכא ודמא לבושא) דרוחא דלהון הוה. ובגין כך אתהנון מנייהו.

פני נשר אתפשט לעופא רוח מניה. ונשר בתרין סטרין איהו. ורזא דא (בראשית א) ועוף יעופף, תרין רוחין. ובגין כך אתפשט ונחתא (ס"א ונשר בתרין סטרין איהו, ימינא ושמאלא ורזא דא (בראשית א) ועוף